

denne Begrundelse anses som værdiløs, allerede fordi det med Sikkerhed kan antages, at de Turister, der ønsker at se vort Land, ikke i nævneværdigt Omfang vil holde sig borte, fordi de ikke kan faa Lejlighed til at danse paa Restaurant fra Kl. 12 til 2 Natten mellem Lørdag og Søndag.

Naar det endelig som Begrundelse for de nye Lovbestemmelser er anført, at „enhver maa have Frihed til at bruge Helligdagen, som han ønsker“, maa vi pege paa, at man netop gennem en Række Lovbestemmelser om Forbud mod Arbejde paa Helligdage efterhaanden har begrænset den enkeltes Adgang til „at bruge Helligdagen, som han ønsker“.

Lige saa sikkert som der derved er skabt et Værn for de svage, lige saa sikkert maa vi anse de Bestemmelser, der nu foreslaas, for at stride mod den Udvikling, der er ønskelig af Hensyn til Folkets Sundhed og moralske Kraft.

Der er da heller ikke noget som helst Grundlag for at antage, at der bag de foreslaaede nye Bestemmelser, hvorom Kravet — som vi begyndte med at fremhæve — særlig er fremsat ud fra økonomiske Særinteresser, skulde staa noget Folkeønske eller Folkekrav.

Vi maa i Henhold til det udviklede indtrængende henstille, at der ikke gennem en ny Helligdagslov ydes Støtte til mere Nattelig og Drikkeri.

For Danske Afholdsselskabers Landsforbund

C. C. Heilesen,

Formand.
